

Arverési hirdetemény.

Derecskei kir. járásbírósnak 2213/1895. évi...
Derecskén, 1895. évi július hó 30-án

Oláh Géza
kir. bírói végrehajtó.

otzó Pál
gépészmérnök
st. Ulloi-ut 18-ik szám alatt
gőzmozgonyok, szénfűtésű eredeti szalmafüttő...
MOZGONYOKAT.
gőzmozgonyok, szénfűtésű eredeti szalmafüttő...
gőzmozgonyok, szénfűtésű eredeti szalmafüttő...

Más vilálat miatt.
am.
nek ed-
annak
A.

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 — „
Negyedévre . . . 2 — „ 50 „
Egy órára . . . 1 — „
Egyes száma 4 kr.
A lap szellemi részét illető minden köz-
személy a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
bérmentve küldendő.
Előfizetési helyben:
Főter 1828. sz. Lajos könyvtárkönyvtárban
és a kizárólagos elvételben (Főter 1828. sz.)
szállt.)

Hirdetési díj:
Négy hónapos példát sorát 5 kr. nagyobb
terjedelmű a többzori hirdetések alká-
szentül július 1-én vételek fel. Ezen-
díj minden külön bejelölésért 50 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újdonság sora 50 kr.
Nyilatkoztató közlemények minden példát sora
50 krajczár.
Hirdetések felvételnek a szerkesztőség
ben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz.
szállt.)
Kéziratok nem adódnak vissza

Nemzetiségi komédia.

Debreczen, aug. 13.

Hát megtörtént az az ország-világra
szóló komédia, melyre heteken át készü-
lőttek nagy garral és hü-bóval Mangra
Vaszilie ur és kompanistái.
Soha annyi sült ostobaságot nem
mondtak el egy helyütt és egyfolytában,
mint a mennyit ezek a nemzetiségi szó-
szátyár urak rövid néhány óra alatt el-
daráltak ott, a Nemzeti szálló udvarán.
Nem volt ennek a lármas mo-
gólásnak a legcsekélyebb komoly színe-
zete sem, de maguk a vezérek sem tud-
tak fölülemelkedni a cirkszerű bohócok
színpadán. Háromféle nyelven lárma-
zott ez a gyülekezet, háromféle nyelven
szidták a magyart, háromféle nyelven
sértgették a magyar állameszmét.

És ebben a bábeli zürzavaros za-
jongásban szó volt elnyomatásról, zsar-
nokságról, barbárságról, melyeket termé-
szetesen a magyar fejt ki a nemzetiségek
fölött. Furcsának érthetlenné, de jogta-
lannak is látják Mangra, Mudron és Pol-
tí urék azt, hogy Magyarországon a hi-
vatalos tényező a magyar, hogy a hiva-
tatos nyelv a magyar s hogy a nemze-
tiségek fölött fönnhatóságot a magyar
gyakorol.

Ők azt kívánják, azt követelik, hogy
a nemzetiségek lakta vidékekről a magyar
nyelv, a magyar közigazgatás kiküszö-
böltessék s helyettük oláh, szerb és tót
kiskirályságok képződjenek.

Ők azt kívánják, hogy ösmerjük el
jogaikat azokra a földterületekre, a me-
lyeket laknak, de a melyeket a mi őse-
ink szereztek meg a mi részünkre, vér
és életáldozatok árán.

Mindezekon kívül követelnek a nem-
zetiségi urak sok mindenfélét s még jó,
hogy a párnát nem kívánják ki a fejüknél
alól.

Panaszolja, hogy az adócenzus a
nemzetiségi vidékeken célzatosan any-
nyira magas, olyan nagy, hogy a nem-
zetiségek még választói jogukat sem gya-
korolhatják. Kedvencz témája ez a

magyar állameszme ellenségeinek, a kik
lépten-nyomon ezt hangoztatják óriási
sérelem gyanánt.

Nem egyszer, akárhányszor beigazolt-
ta már a magyar sajtó, hogy a nemzeti-
iségi uraknak ez a javszékelése minden
alapot nélkülöz, aljas kohlomány és a
magyar állam fönnhatósága ellen való
lávitás és izgatás csak. Talán sehol Európában
nem élveznek nemzetiségek annyi
kiváltságot, mint éppen itt, nálunk, Ma-
gyarországon, hol mégis annyira nagy
az elégedetlenség. Az adócenzus nem-
csak hogy nem magas a nemzetiségi ke-
rületekben, hanem annyira kiváltságos és
méltányos, hogy a magyar vidékek adó-
cenzusaival össze sem hasonlítható.

Épen ennyi alapja lehet tehát Mangra,
Mudron urék többi sérelmeinek is, me-
lyek vagy meghamisítva kerültek szóba
a nemzetiségi kongresszuson, vagy egy-
általában nem is léteznek.

Nem czélunk reprodukálni azt a sok
ostobaságot, a mit a közös nemzetiségi
program huszonegy pontozatban föltá-
lal, megismerhetni ezekből is a nemze-
tiségi urak haszontalan okvetetlenkedé-
seit és állam felforgató szándékait.

Akármielyen mulatságosnak és ne-
vetségesnek találjuk is a szombati vilá-
raszóli fiaskót, mégsem titkolhatjuk el
aggodalmunkat a nemzetiségek ilyenén
tulkapása és elfajulása fölött.

Akárhogyan is történt, az tény, az
bizonyos, hogy már maga a nemzetiségi
kongresszus megtartása is arculütése
volt a magyar állameszmének. Folytatása
következett a gyűlésen, hol egymást ér-
ték a durvábbnál-durvább sértések a
magyar állam fönnhatósága és tekintélye
ellen.

A nemzetiségek az ország szívében,
a magyar nemzet füle hallatára mond-
ják ki, hogy szervezkednek ellenük,
hogy minden erejükkel a mi megmontá-
sunkra törekednek s hogy nekünk
gyűlöletes ellenfeleink maradnak mind-
végig. Bizottságot szerveznek, mely a
nemzetiségekkel állandó összeköttetést
tart fenn s amely maga is állandóan

szítja a magyar állameszme iránti gyű-
löletet.

Hát nem a vakmerőségig terjedő
tulkapása ez a nemzetiségi elhatalma-
sodásnak?

Hogy ennyire megnőhetett ez a
batalmaskodás, az kizárólag és egyedül
a Bánffy kormány érdeme, senki másé.
Az-e a kormány, mely eddig bekötött
szemmel nézte a nemzetiségek garázdál-
kodásait s a magyar állam érdekeinek a
megóvására nem tett soha semmit.

Ide vezetett az az egészségtelen,
gyöngye és hazafiatal kormányzati rend-
szer, mely maholnap már csakugyan a
sirját ássa meg ennek a nemzetnek.

Ha a Bánffy kormányban van még
egy szikra becsületéret, hát nem tűri
meg a magyar állameszme folytonos be-
mocskolását, hanem két kézzel lát hozzá
a nemzetiségi fészkelődések elfojtásához.

Vége, kell, hogy szakadjon a nem-
zetiségi mozgólódásoknak egyszersmin-
denkorra, mert azok hátráltatják az or-
szág egészséges kifejlődését, a nemzeti
jólét gyarapodását és az előrehaladást
minden ténen.

Ezekutan ha valamelyik nemzetiségi
szószátyár nem fér a bőrében, hát to-
loncolják ki, vagy börtönözzék be.

Igy aztán csakhamar nem lesz
nemzetiségi kérdés!

Polczner Árpád.

Észrevételek a debreczeni pap- választás kérdésében.*

A debreczeni lelkészválasztás ügye mind
e mai napig csak úgy és annyiban volt, illetve
lehetett ismeretes előttem, a hogy és amint
azt a »Debreczeni Protestáns Lap« közlemé-
nyeiből megismerhettem.

Ma azonban — egészen váratlanul —
mód és alkalom kínálkozott előttem a »Debrec-
zeni Ellenőr« 173-ik számát és az »Oculus«
röpiratát elolvashatni.

El is olvastam azokat — mondhatom —

*) Ez az érdekes cikk kissé megkésve érke-
zett hozzám, de mint még mindig időszerűt közre
adok, jellemzésül annak, mily kevéssé értenek
egyet az egyházkerület vidéki papi köréi Csiky Lajos
ur és Oculus s okoskodásaival.

Öreg ember, csak ivott nagy némaságban egy-
egy gyöngye kortyot a potyából. Szólongatták.
Kerdeztek tréfátlan állapotáról az atyafiak, a
puszták kopott, vén sasa azonban csak a ba-
jusza alá dunnyogott érthetetlen igéket, s ezek-
ből ugyan ki nem okosodott senki.

— Hat meg volt, és annyi . . . mondotta
vállat vonva.

A korcsmáros maga is körül karikázta
néhányszor a módos gazdát; mosolygott neki
alázatos hízélgessel, s a kedves életpárja után
tudakozódott, a kinél d-rekább gazdasszonyt
három varmegye határában hiába keres az
ember, de ok nélkül való buzdóság vala ez is.
A pusztás gazda biccentett egyet a fejével,
s hallgatott kedvére tovább.

A rossz kedv ragad. Elcsendesedtek ha-
marosan a többiek is. A korcsmáros vissza-
vonult a söntesbe, s az orrát fintorgatta; neki
mindegy. A bor kijár, mert kifizetődött. — A
nagyaságos képviselőjelölt uraság, a ki a méltó-
ságos szolgabíró ur, a kegyelmes alispán ur,
egy svadron huszár és egy szakasz nép, tiszta
csendőrkisérletben kiabált itt a korcsma
előtt az atyafiaknak valami hajórol, a melynek
kormányát most . . . a macska értette . . .

miért kell erősen fogni, úgy fizetett kétszer-
háromszor, mint a tej. Négyzáz porozió gu-
lyás, tizenöt hektó bor a negyven krajczáros-
ból, két kaza széná stb. Elég jó üzlet volt;
bár így lenne minden esztendőben. akkor jó-
hetne a kilenczedik gyerek is, megbírná köny-
nyen. A nagyaságos jelölt urnak gyönyörű an-
gyalos bankói voltak. Frissek, újak, ropogósak,
még pedig olyan kopertában, a melynek külső
cízferblattján a szentséges főispán ur címe-
res, rangos neve fenylett. Bizonyos, hogy »alko-
matnyos pénz« volt, de gurult is urasan;
csak le kellett fölnéni, s eltenni biztos helyre.
Nyolcz nap alatt egy frt éppen négyet fiad-

a legnagyobb kíváncsisággal. — És sietek is
megtenni észrevételeimet úgy az »Ellenőr« ve-
zércikkére, mint az »Oculus« röpiratára.

Mikor bárki is védelmére kél egy meg-
tamadott olyan férfinak, a kit ő jól ismer, —
a ki ő vele érzelemben úgy, mint gondolko-
dásban egy és ugyanaz: az a cselekedet, még
ha nem kétszer, hanem hetvenkétszer viszi is
azt veghez, nem csak ildomos dolog, hanem
elengedhetetlen kötelesség is. — Ezt a
kötelességet maga Csiky ur bizonyosan soha
sem mulasztotta el. Miért kérdezi tehát, hogy
ildomos dolog-e ez?

E tekintetben nem szükség tisztázni a
feleleteket . . .

Olyan férfi, a ki sárospatakon, mint
theologiai tanár kitűnően betölti helyét
— nemcsak papnak való, hanem való minden-
esetre debreczeni lelkésznek is. — Ez olyan
igazság, a mi magától értődik. Tebát e te-
kintetben nem kell tisztázni a kérdé-
seket.

Azt állítani, miszerint az a napfény, —
világosság, mely a sárospatakiak felkelti ál-
mokból, a debreczenieket fényes dében is
szundítani kényszeríti: merőben képtelen
állítás.

Ha ez képtelen állítás, akkor képtelen
állítás az is, hogy egy sárospataki kitűnő
theologiai tanár nem lehet kitűnő debreczeni
lelkész.

Nagy szégyene volna ez Debreczennek!
Vagy talán csakugyan Róma hát ez a
Debreczen . . . és nem kalvinista
Róma? . . .

Lehetetlenség.
Ha egy kalvinista Rómában templomi
szószékéről hirdeti majd egy sárospataki tanár
azt, a mit ő Sárospatakon a theologia egyik
tanszékéről olyan kitűnő eredménnyel hir-
detett volt, hogy ezért Csiky Lajos ur is el-
ismeréssel adózik annak a tanárnak: lehetetlen,
hogy ugyan az a kitűnő eredménye, hatása
ne legyen annak Debreczenben; amint
volt az Sárospatakon.

És ha az lesz, bizonyosan sietni is fog
Cs. L. ur lefizetni az elismerés adóját
a k o r i s .

Avagy talán a Mitrovics ur által tanított
sárospataki theologia merőben tagadása a deb-
reczeni theológiának?

Ha igen: akkor hogyan nevezheti a ti-
szántuli egyházkerület edes testvérének a
tiszáninnenit, a mely nemcsak megtűrt, hanem
szereti és a legfőbb kitüntetésben is részesíti
Mitrovics urat — hogyan foglalkhatnak helyet
e két egyházkerület jelesei, oszlopemberei egy
ugyanazon zöld asztal mellett, amelyen azok-
ról a dolgokról tanácskoznak és határoznak,
amelyek az egyetemes magyar ref. egyház

zott. Bár csak szétkergetnék tehát a nagysá-
gos pesti urakat megint.

Majd ölelgetnék és cirizogtatnék a tisztelt
képviselő jelölt urat újra, mint tegnapelőtt a
választás napján. Kijutott neki a szeretéből.
Vihetett belőle haza is egy zsákkal. Az öreg
pusztás nyilván erre a nagy szeretetre gon-
dolt, ülven hallgatva az asztal mellett, mert
meg-megbökölte ujjával a boros kancsót, s ak-
kora pipafüstököt lökött ki bájusza alól, hogy
majdnem elfúlt tőle a drótra akasztott kocsmaj
mécses. A santa Csibiné fia — hosszú, száraz
legény volt az istenadta, mint egy komlókaró,
megfordult erre a bő füstre, szólan fog tán a
bátya, s de mit mond?

Motoszkált bizony az öreg fejében valami
attól kezdve, hogy egyszer csak eltűnt előlük
a megválasztott képviselő ur és nem jött visz-
sza. Furcsa, zavaros, gonosz dolog volt, de
megvolt és élt. Még azt sem mondta nekik a
nagyaságos ur, hogy adjon isten. Nem köszönt,
nem bucsuzott; nem fogott kezét senkivel. Itt
hagyta őket bucsu nélkül. Miért? Tan csak
nem fitymálja őket?

Erre megrántotta vállát nagy mogorván
az öreg, s szentézett a társain. Ki akar be-
szélni atyafiak? Senki az atyafiak hallgattak
és ittak. Egyikük már otthon is »részesült«,
az lejejtette fejét az asztalra, s belepereszke-
dett vastag, fekete karjaival a kiömlött borba.
Lehet, hogy az öreg akart nekik valamit mon-
dani, lehet egybéképpen az is, hogy nem akart
mondani semmit. Értelmes, szép öreg szemé-
ből azonban csak mégis kikérezkedett egy kis
mondani való. Ezt észrevették az atyafiak, de
nem noszogatták. Majd kiadja magától is, ha
eljő az ideje, kérdezés nélkül. Nekik is jart va-
lami a fejökben; az ő szívükben is fölebredt
lassan-lassan a cserben hagyott Kossuth-nóta,

A „DEBRECZEN“ TARCZAJA.

Paraszt választók.*

Irtá: Abonyi Árpád.

A szokásos harsány magyar lelkesedéssel
megcsinált képviselőválasztás után két nap
mulva a korcsma ismét megtelt paraszt vá-
lasztókkal. Ezek a szűros atyafiak most azon-
ban már egy garassal sem értek többet, mint
a mennyi adóforintot ki tud belőlük csikarolni
az állam. Egyszerű, jelentéktelen gubás embe-
rek lettek választás után. Nem lehet megkü-
lönbözteni őket a mugyar föld többi gubásai-
tól, holott pedig két nap előtt még ilyen jóra-
való, fontos és nagyjelentőségű emberek vol-
tak. A halvány arcú, szép szőke bajuszu »je-
lölt« ur minduntalan megszorogatta vastag
eres kezeit, megsimogatta vállukon a szűrt,
s annyi mindenfélét ígért nekik, hogy attól
bátran neki lehetett szédülni a falunak. Csupa
mór rózsza és liliomszín volt kívül belől a
választókerület jóvendőjének képe, s csupa
ezüst habos, puha báránnyelű uszott az eny-
he tavaszi éjszakában, melyben hol itt ayikor-
gott az új szavazókat hozott löcsös szekerek
kenetlen tengelye, hol ott. Felséges muzsika
volt ez az izgatott jelölt urnak; nem adta
volna tiz operáért.

S leszavaztak szép sorjában az atyafiak.
Nem maradt el csak az öreg Mátyás Feren z;
ő kegyelmére azonban nem számítottak. Soha-
sem mutogatta választásán vén fejét az öreg.
Azt mondta: Kutyamája a világnak, egyre
még nekünk, akárci. Egyformák léven az urak,
annyit ér köztük a Jancsi, mint a János. »El-

tisztujatok tehát tölem, különben megpiron-
gatlak. . . dörmögte bosszankodva, s ott hagy-
ta faképek a korteseket.

— Gyűjtek no ked is, apó — kiáltotta
utána az egyik kortes — szen még az öreg
Marcsi pusztás is bevetemedék csikói mellől
erre a napra.

— Meg is bomlott az agyveleje! mor-
dult vissza a gazda, s becsapta maga után az
ajtót.

A többiek ezalatt bevégeztek a szava-
zást, ölelgettek a lassanként neki piruló friss
képviselő finom kabátját, csapkodtak a tenye-
rét, bele harsogtak gürözőlő eljenteiket a fü-
lébe, s nagy hangos barátságos invitáltak
disznótorra, keresztelőre, becületes magyar
sógorságra jobbról is, balról is, hogy majd-
nem összelörték a szegény urat. Megígért per-
sze mindent. Örök barátság, hála, vasut, olcsó
marhasó, adóelengedés, ingyen fa . . . s a jó
isten tudja, mi még.

Mindez tegnapelőtt volt.

Ma föltöbb igyentelen és ordinaré pol-
gárok immár egy szálig. Egyedül maradtak a
faluban. A megválasztott képviselő ur eltűnt
valahová; a mano tudja . . . Annyi bizonyos,
hogy senkinek sem adott bucsucsókat. Nála
nélkül gyűltek be a Kaja Náthán erseze alá.
hogy a választásról megmaradt ötven-hatvan
kupanyit ingyen borocskát elfogyaszszák. Le-
hettek vagy tizenhatan. Lármas kedvében ma
mar nem vala többet senki. Hallgatva, csende-
sen gubbasztottak az asztal mellett. Kik leg-
hegyesebben rikoltották a hosszú elnyújtott el-
jenteiket, azok húzták be legmélyebben fejüket
a nyakuk közé.

Ki legmakacsabbul bömbölte »szeretett
képviselőnk« nevét: Marcsi bátya, az öreg
pusztás hallgatott legnagyobb atalkodottsággal,
s csak ivott nagy embervezető haraggal az

*) A »Fővárosi Lapok«-ból.

dolgai és pedig nemcsak a külső, hanem a belső egyházi életet is legközelebből érintő legfontosabb dolgai.

Ezt én nem értem, hacsak Oculus, meg nem magyarázza olyan irással, a mely elővasható olyan gyenge oculussal is, mint a milven gyenge egy hatvanéves embernek az oculusa.

Ugy a helvét hitvallás, mint a heidelbergi kate csak azért nekünk hitvallási könyvünk, mert mindent, a mi benne van, vagyis összes tartalmát a Bibliából véve foglalja össze.

Ha úgy volna, hogy úgy a helvét hitvallás, mint a heidelbergi kate, a mi egyházunk, vagyis a ref. egyház értelmében foglalja össze a Bibliát: nem ezek a hitvallások készülték volna bibliai alapon, hanem a Biblia készült volna ezen hitvallásoknak az alapján. Így pedig a gyermek előbb született volna az anyjánál. — Ilyen ám nem történelmi meg sem a természetnek, sem a hitnek nagy világában.

Ha ezek a hitvallási könyvek tartják össze a ref. hitfelekezeti, akkor ez a hitfelekezet nem áll bibliai, hanem áll hitvallási alapon. Akkor a ref. felekezeti az ő vallásának alapját csakugyan emberi csinálmanyt ismer el.

Ez a dolog Sáro patakon bizonyára nem így áll. Ott a vallás alapja csakis a Biblia és pedig az sem akármilyen értelmében, hanem egységesül a z s értelmében.

Tudják ezt Debreczen is azok, — a kik Mitrovics urat akarják lelkészükül megnevezni — es azért buzgólkodnak mellette olyan nagy kitartással.

Csak buzgólkodjanak továbbra is, hogy a kalvinisták Rómája tévesek át már valahára a hitvallások alapjáról a Biblia igaz értelmének egyedül biztos alapjára.

Csak buzgólkodjanak, hogy ne legyen többé sem sárospataki, sem debreczeni teológia, hanem legyen csak ref. teológia Debreczenben is, Sárospatakon is.

Ezt a kétféle teológiát (t. i. a debreczenit és sárospataki) összeolvasztani csak úgy lehet, ha nem csak tanárok választatnak sárospatakról a debreczeni tanszékekre, hanem valahára lelkésze is lesz már Debreczennek Sárospatakról szoval a tisztán inueni egyházkerületből.

Csak így lesz az aztán idővel, hogy »Oculus« Mitrovics fele nem református sőt meg nem is keresztény ferfiakat még nagyobb üvegen sem tud felfedezni, habár minden igyekezetét arra fordítja is. — Így lesz az, hogy Debreczennek nem lesz »saját teológiája« sem az egyetemes ref. egyházban különállásu eklézsiája.

Lelkészesválasztásnál nem helyes ugyan általában politikai pártállás szerint mérlegelni az embereket, ezt a nezetet osztom a legközelebbben én is, — de kijelentem ám a legnagyobb bátorsággal azt is, hogy csak akkor fog a debreczeni egyház olyan lelkészt választani, ki a nagynevű Könyves Tóth Mihály — örökébe — mint minden tekintetben — hozzá hasonló léphet be, ha olyat választ, a ki nemcsak a hitvel, hanem politikai pártállás szerint is megüti azt a mértéket, a melyet nagynevű előde mindenkor megüjtött volt úgy is, mint kalvinista lelkész, úgy is, mind magyar hazafi.

Micsoda felfordult állapot lenne az, ha egy Debreczen a K. T. M. örökébe a Kossuth-

utcai lelkészlakba nem olyan lelkészt ültetne be, a ki minden tekintetben, tehát ugyis miut hazafi hasonló legyen nagy nevű elődjéhez? ..

En Mitrovics ur politikai pártállását nem ismerem, de ha ez nem ugyanaz, mint a K. T. M. é volt; én ha választó volnék nem adnám rá szavazatomat.

K. Tóth Mihály mint lelkész pásztor felehetetlen volt, de mint hazafi, a halhatatlanság dicsőségében tündökölt ő egy félszázadon át s abban fog tündökölni, míg csak egy magyar lesz ebben a magyar hazában.

Rossz szemmel nézi Oculus, hogy Debreczennek olyan lelképásztorra is a kit kathedrájától távol tart a világi politika, vagyis, hogy országgyűlési képviselő is.

Ha a nagyhatalmú rom. kath. klerus kebleben nem volnának olyanok, a kik az egyház ügyei mellett az ország ügyeit is nagy befolyással intézik: lehetne »Okulusnak« ez egyben valami igazsá. De mert vannak, es pedig nagyszámmal vannak az ilyenek, örülnie kellene azon, hogy a ref. lelkészek közül is jut egy-kettőnek szerencse bejutni az országházába, sőt nem a miatt kel panaszt emelni, hanem a miatt, hogy keveseknek jutott osztály részül az a kütüntetó, nagy szerencse.

Higgye meg »Oculus« hogy Révész Imrénék azt a beszédét, a mit ő 1861-ben mondott el az országházban, örök életet biztosított volna az ő nevének akkor is, ha egyházi beszédei nyomtatásban soha meg nem jelentek vala is.

K. T. Mitrovicsnak pedig csak olyan lelkész lesz melő utódja minden tekintetben, a ki minden erejét és befolyását arra használja fel, hogy Debreczen ne válasszon más, mint függetlenségi képviselőt.

Ha van valami kifogásolható Mitrovics urban, csak az lehet, ha ő nem lehetne függetlenségi képviselő. S ha nem lehetne, én nem is adnám rá szavazatomat, ha t. i. választó volnék — s mint befolyásos presbyter én is az »Oculus« szemével néznék annyiban, hogy nem ajánlanám őt t. i. Mitrovics urat, sem megválasztani sem megválasztásra.

Tehát kedves polgártársak! mert én is civis vagyok, ám olyan lelképásztor, választások, a ki Könyves Tóth Mihályhoz hasonlólegyen, úgy is, mint ref. lelképásztor úgy is, mint magyar hazafi.

Agya, 1895. aug. 12.

Nagy Sándor
ref. lelkész.

BELFÖLD.

A külügyminiszteriumból. A közös külügyminiszter umber a legközelebb igen fontos személyi kérdések kerülnek elintézés alá. Már felhivatalos részről jelentették, hogy gr. Revertera Sándor vatikáni nagykövét visszahívása bevezetett tény. Helyen, értesülésünk szerint, br. Pasetti a külügyminiszterium osztályfőnöke válja fel a nagy követet, a kinek rosz néven veszik, hogy olyan kevés sikert ért el. Azt is jelentették felhivatalosan hogy Pasetti helyét magyar ember foglalja el. Erre vonatkozólag még megállapodás nincs. Gr. Cziráky Bela volna első sorban a jelölt, vele szemben emlegetik gr. Batthyány Lajost. Gr. Cziráky nem óhajtja ez állást, de az udvar részéről éppen az ő jelöltségét támogatják legerősebben s így valószínű is, hogy br. Pasetti utódja gr. Cziráky Béla lesz.

KÜLFÖLD.

Zsidók kitiltása Oroszországból. Külföldi zsidóknak Oroszországra való utazása vámbatároknál újabban Alexandrow állomásonal is eltiltatott. Wladivostov orosz kikötővárosból az ott lakó zsidók kitiltattak.

A bolgár események. Ferdinand bolgár fejedelem ma delután érkezik meg székvárosába, Szófiába, Bulgária ugyan határozottan a meglepetések hazája, megis valószínű, hogy nem fognak zavarok beállni. Szófiából távirják, hogy a szófia-czaribrodai vasutvonnal biztosítása vegett tegnap innen egy ezred katonaságot küldtek ki. A szófiai polgármester falragaszokon tudatja a város polgarával, hogy a fejedelem ma delután megérkezik. Felhívja tehát a lakosságot, hogy házaikat ékesítsék fel és fogadják a fejedelmet ünnepélyesen. A Sándor-tér, a hol a fejedelmet konak áll, már ma delelőit lobogódszt öltött és igen szép látványt nyújt. Késégtelen, hogy különösen a hadsereg nagy lelkesedéssel fogja a fejedelmet fogadni.

Nemzetközi kongresszus Buda pesten. Egy brüsseli tavirat jelenti, hogy az ott egybegyűlt nemzetközi kongresszus bizottsága a jövő évi nemzetközi kongresszus színhelyül Budapestet állapította meg. A bizottság ezt a határozattal 14 szavazattal 8 szavazat ellenében hozta meg.

Megrugta a kakas.

Vásári képek.

I.

Igy váarós időben sok minden megcsik az emberen, Meg a legjözanabb természetű is megieszi, hogy eifáradozván a sok jarkelésban, sinálgatásban, adásban verésben, beter egy vendéglobbe leboitini a torkára tapadt port s elolani iszonyu szomjuságot, megkenni kiszáradt torkát. Az is megtörténik aztan, hogy

felhasználva az arany szabadságot, vidám czimborák között annyira belemelegszik az oly ritkán élvezett tiltott dolog gyakorlatásába, hogy ő dalolja leghangosabban, legübb érzéssel, lelkesedéssel:

Nem lehet az ember faból,
Ki kell rugni a hámfából!

Igy történt ez Csengő urammal is, ki megtelt erszénnyel ballagott tegnap este haza a vásárból. Jól beütött a vásár, elkel minden mit felvit a piacra, tisztességes nyeresége is lett.

Ujja egy vendéglő előtt vezetett el. Felbred benne a férfiü önállóság érzete s elhatározta, hogy betér egy pohár borocskára.

— Jókora hazamegyek s nem tudja meg az asszony, hol voltam, — gondolta magában s már a másik perczben benu volt a vendéglőben.

— Szervusz Pista!

— Ide gyere! hangzott felé az ismerős szózat.

Szettekintett s egy asztalnál kenyeres pájtásait látta üni, kik már akkor ugyancsak beszedegettek a földi jóból.

Leült közéjük. Megeredt a beszéd, a pohár gyorsan ürült egymás után. Csengő uram annyira belemelegedett a borivásba s a beszélgetésbe, hogy észre sem jutott az asszony s a hazamenetel, még utóljára ő marasztotta a többieket is.

Azonban mindenből megárt a sok, még a jóból is. Csengő uram is azon vette észre magát úgy elfeltájában, hogy az érzés nagyon du kebleben s minden aron kifele igyekszik. S ekkor aztán se kérde se halva ott hagyta a kompániát s megindult felkeresni az édes otthon, mi egy fél órai kínos munka után sikerült is neki.

Csengőné asszony ez alatt aludta az igazak alnát.

Egy darabig ugyan várta kedves férjét, de hasztalan. Duit, fult mérgeben, a Gyuri inast megtepészta, végre elaludt.

Egyszer csak erős kopogtatás hallatszik az ablakon s megszólal egy borizú bang:

— Asszony! nyisd ki az ajtót!

Csengőné asszony felkelt kinyitotta az ajtót, de egyszermiud jól helyben is hagyta a ferjem uramat s azzal, mint a ki jól végezt dolgot ismét lefeküdt. Csengő uramat is csakhamar elnyomta az álom.

Ma reggel a mint felbredt arczon fájo szakgatást érzett. Odanyult s egy találta, hogy tegnap óta nagyon sok völgy kepződött rajta. Belenezett a tükörbe s uramfia! alig ismert magára, annyira elváltoztatta arczát az asszony tiz körme.

Nem is mert kiállni kapuba, mint rendszeren szokta tenni, hanem benn ült egész nap a házban.

Egy kíváncsi szomszéd azonban, kinek feltűnt, hogy Csengő uramat nem látta egész delelőt, átballagott hozzá.

— Hat a kelmed kend kipit mi lelte, kérdé a mint meglátta rajta a mély barázdákat.

Csengő uram sohajtott egyet s sutfogó hangon választott a szomszédnak:

— Megrugta a kakas!

T. M.

II.

Fáraó népe.

Czigány ribillió volt ma d. e. a Kossuth utcán. Valahonnan Biharország bérczei közül, vagy a kis-Szamos kankából idevetődött teknőcsinaló cigányok, cigányasszonyok es purdék egy nagy körbe ültek az új-templom környékén s a kör közepén vala egy nagy korsó gyugi egy nagy fehér cipő meg egy feloldal szalonna. Jó vásárt csaptak a dadék, eladták a sok tekenőt, dézsát, zsajárt, puttont s örömeire a nagy nappak járt a pálinkás butykos körbe es körbe. A czipórol es szalonnáról egészen elfeledkeztek a nemzeti nóta ordítószái közben, mint egy kőborgó ordas kutya észrevevén, az oldal szalonnát magához kaparította. A legkisebbik rajkó észrevelte a szörnyű katastrófát s utánna a kutyanak; azután utánna az egész karaván. A nap utcán végre sikerült a kutytat lebunkóznia s a szalonnát megmenteni. Szörnyen össze velt marcangolva a szalonna. A körülállók meg is jegyezték hogy a kutya veszett volt, jó volna a szalonnát eladni. A cigányok sajnálkozva néztek a kövér kofára, ki e megjegyzést tette a körülállók helyeslo bizonyításai mellett. Mintha a cigánygyomor meg nem emésztené a veszett szalonnát is.

Nosza hogy ezt bebizonyítsák kábult fölvel azt híven hogy ottthon vannak a szamosparti nyarásban a szekér hátuljáról leszedték gebéjük kosztját: a jó szálás buza szalmát s tüzet raktak az utcán.

Nyársat faragtak a szépen zödelő akác fák galyaiból s pirult a szalonna

Valahonnan azonban oda vetődött egy rendőr s rögtön rájok rivald hogy oltak el a tüzet. A vebek meg majd botra kaptak: hogy meri őket szabadságukban háborgatni? emlegettek, hogy ök így meg úgy megüzítették a kövezetárvot, vasárvaot stb.

Egy józanabb asszony azonban megjedven a felsőbb parancsától, jétedében egy korsó vizzel el akarta oltani a tüzet. De véletlenül a pálinkás butykos tartalmát öntötte rá. A tűz nagyot lobbant, majd kiégette a körülállók szemét. Utczu neki a szomszéd árúsok

A cigányók ócska gubáival, lópokrócczal lefojtogatták a tüzet.

A karaván nem kísérték a városházához, hanem kitesékeltek a létai utra. Menjenek haza. Mentek is zajosan, de egy vén cigány asszony az üres butykosal leszelad egy pálinkás bódéba, megütötte azt ujra. A városi képek tehát remélhetőleg folytatása következik: — a létai ut szélén a város alatt.

Gyémánt a habokban.

— Igaz történet egy hamis férjéről.

Debreczen, aug. 13.

Hangos az uszoda. Száz es száz főhefer gömbölyü női kar, rózsás itt-ott érdeven remegő ajk bukik fol a fodros hullámok közül, melyektől a langyos szellő irigykedve csapkodja más irányba s szöke hullámfodrokat.

Itt az egyik sarokba, komoly manák veszik oltalmukba az üldözött Szzeless Adorjánt odébb felsőiskolás lányok tracscesolnak Beláról, kinek egy hadnagyocskával lovagias ügye van.

Lejebb a vígságos apró nép lubiczkol, csapkodja a vizet, övök az uszoda. A tracs, lubiczolás, uszómesteri vezényszó összeolvad egy disznósnas hangba, mely egyszerre elhal, amikor az a szép szöke asszony kilep az egyik kabinból.

— Nini a Mucus!

— Az ám!

— Hogy ilyen későn?

— Hát a Pepid?

— Hazajött már Bártfáról?

— Hogy fest?

— Használt neki?

— Hozott valamit?

S csak úgy dül a szapora kérdés a szép asszonyhoz, ki igazéon támaszkodik a karkának. A legutolsó kérdésmel lehu az egyik bársonyujjáról valamit.

A ponyva hasadékan átszűrődő napugárban megcsillan az a szép kis jószág s általános »ah-ot« csal ki az ajkakra.

— Ezt hozta az én Pepim! s az asszonyka csillogó szemé végig fut az asszony es lánytáboron. A sok tekintet oda van tapadva arra a mosolygó, szöke asszonyfejre, picziny kézre, mely édes örömtől reszdekve mutatja azt a kedves kapott kis jószágot.

— Egy gyürü!

— Renek darab!

— Gyémántkövek benne!

— Aranyos fü a te Pepid!

S hangosabban dobog föl az asszonyka szíve, lelke, reszkető kezében megsiklik a tündökletes valami.

A másik pillanathban egy alig észrevehető loccsanás a víz tükren s a gyürü fölött összeülekeztek a vízfodrok. Mindössze egy gyöngy buborék támadt pillanatra ott, hol az aranyos jószág átszelle melyében a habokat

Egy fájdalmas sikoly rezgett az az uszodán.

— Szegény Pepim! Nehéz könyecsepp szivárog ki abból a fekete szempárból. Savén fészakad a fájdalom s nem lehet megvigasztalni.

Odaát, a gőzfürdőben Pepi ur meg éppen most meséli kollegáinak nagy vígan:

— A bártfai hölgyecske gyémántos gyürüt követelt. Ez lett volna a mi szerelmünk örök biztosítéka. A grand Magazinból hoztattam egy gyürüt négy frtos utávetellel. Ó nagysága impertinensen szemembe kaczagot s én azt hittem, hogy meghalok. A kis hamis Hanem látsátok a feleségen meg ezt a gyürüt sem tarlja hamisnak.

P. A.

Tájékoztató.

Szerkesztőség hivatalos órák: d. e. 8—12-ig, d. u. 2—5-ig.

Készítotek visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kerjük t. munkatársainkat es mind azokat, akik bármí irrott dologt küldenek be hozzánk, hogy a papírnak csak az egyik oldalára írjanak.

A Gónczy-egyesület »Otthon«-a keresik akadémia palotájában.

Nyilvános olvasóterem a nyári szünidő alatt zárva.

Museum, a kollegiumban, a nyári szünidő alatt zárva.

Orfeum, mindennap este 8-tól a »Koronát«-ban. A kir. tábl. hivatalos órák: a segéd-és kezelő hivatalokban d. e. 8—12-ig, d. u. 2—6 óráig tartanak. — Az iktató-kiadó-hivatal és az irattár a felelkes felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt: vasárnapokon es ünneppnapokon d. e. 10—11 óra közt: **Felvilágosítási tanács** szóbeli tárgyalásai szerdán, vagy ha szerdán ünnepre esik, csütörtökön tartanak meg. Jegyzői iroda a Podmaniczky házban d. e. 9—11 s d. u. 2—4 óráig, ünneppnapokon d. e. 10—11 óráig van nyitva. Jegyzői iroda vezetője az iratokat d. e. 9 és d. u. 3 ó. veszi át.

A kir. érvényesítéskül jegyzőiroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap es ünneppnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. órákor, ünneppnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járáshatóság szóbeli kereseteket, kérelmeket es nyilatkozatokat főlves kedden es pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Zene a »Margarita« fürdőben vasár- es ünneppnapokon d. u. 5¹/₂—8¹/₂ óráig.

Aug. 20. A tisztáz. év. evang. egyházkerület közgyűlése.

Aug. 30. es 31. Javító vizsgálatok az ev. ref. főiskolában.

Szept. 14. »Munkás da Margit fürdőben.

Szept. 18. Lelkészesválasztás.

Ujdonsá

* Kérelem a vár

Miklós utca lakosságának folyamodványt nyujtott be tanácshoz, a melyben a Miklós kocska téglá, aszfalt, lö kikészíté-et kérelmezi. A kossága 1892. évben már tanácshoz egy alkalommal kérvényt, a melyet azonban tárgyalás nélkül vissza adtak lakosságának egyrésze kérvényét helyezését kérelmezte. Adott folyamodvány harmad utcai lakos aláírásával van.

* Iskolaszéki gyű

ref. egyház tanácssterben u. 3 órákor N e m e t h y nőlete alatt, hol több fontos egyes osztályok elhelyezése E gyűlésen tesztíndítványt a byterumhoz a cser-utcai töltesét illetőleg is.

* Tiszthelyettes

ban. Ez alatt a czim- pi számban közölt esztelenességek kijelenteni, ho folyamodván megjelent szerk a két tiszthelyettes, a kik honvédséget az ev. ref. naptek, s a leghatározottabban imputált nemtelen cselekedéseink megnevezte előtűt mit ök tudomásul vettek, s örömmel vesztük tudomás urak kijelentését es me hogy a m. kir. honvédség tiszteletében, nem pedig bivan példát adni, s közleményünk stylusának k i f e j e z é s e k h e l y e r o l a beszélnék a puritán hely hajókában: kötelesség hogy azok a felelős szerkerültek lapunkba egyik r o b o l, a ki, mint teljesen ro felnőtt egyén, az ev. ref. ismeretlen.

* Zsebmetszők.

A zsebtolvajok nagy számmal sártért. — Ösze-visszaszárló közönség között es tudnak, a khez csak hozzá nap folyamán is derék de Béla egyiket a másik után kor, a mikor azok idegen tak. Egyenként fogja el G sámsóni, B a l o g h J u l i a B o z a tisztafüredi, L a k mezővársárhelyi, B a l o g h R o s t a s L i d i e g r i j o k a t. A gyönyörű márvány büntetésük kitöltése után letetőség helyükre.

* A 39-es gyalog

dűnk, a derek 39 gyalogezre lényesre érkeztek, a hol egy radi és a csabai 101, ezred red Belényes vidéken, egy tálygyakorlatokat tartanl. már készen állanak a társrajuk a tisztáladakat, pótkes italokat, a mikre most mint mert ilyen hadosztálygyal falvakban aranyért sem szomjuságtól elgyötört kate Belényes vidékeről azután Banffy-Hunyadya megy es meg a valódi meleg es kell tenni magáért minden kiráfy — a ki jelen lesz a ton — meg legyen elégedve.

* Az asszony bán

is mély haát csinát az nyereske áll a rendőrkapitány kapott, hogy jöjjön föl delu hát jött azonnal, sőt sietve hogy miért hívták.

— Hát tudja, hogy m — Igenis tudom, haz uram Boldizsár József a vajzajón, mivel kitélt az ideje.

— Meg két hete hian — Az asszonynek az örömtől.

— Meg két hét ...

— De ... nem jön ha

het szegény, egyáltalán nem

rendőrkapitány, hde fog szót megnyomva, hogy érts

akinek egyszerre ölmhalván

sirni kezd olyan hangon, m szakad meg.

— Meghalt?!

Hát csak ezért hívtát

vele a vaczi fegyház igaz

halálhírt.

* Ki akar baba

vetnek mindazok, kik a

bábaképezden az 1895/6 é

magukat állami segely mel

jak, hogy a m. kir. vallás

miniszteriumhoz czimzett,

tési, erkölcsi es szegényse

Szept. 14. Munkás dalegyet. dalestéje a Margit fürdőben. Szept. 18. Lelkészválasztás Debreczenben.

Ujdonságok.

Kérelm a városi tanáchoz Miklós utca lakosságának 4/5-öd része egy folyamodványt nyújtott be ma d. e. a városi tanácshoz, a melyben a Miklós utca járdájának kocská téglá, aszfalt avagy betonnal való kikészítését kérielmezi. A nevezett utca lakossága 1892. évben már adott be a városi tanácshoz egy alkalommal hason tárgyban kérvényt, a melyet azonban a városi tanács tárgyalás nélkül vissza adott, mivel az utca lakosságának egyrésze kérelm hatályon kívül való helyezését kérielmezi. A ma délelőtt beadott folyamodvány harmankilencze Miklós utca lakos aláírásával van ellátva.

Iskolászki gyűlést tartatik az ev. ref. egyház tanácstermében folyó hó 17-én d. u. 3 órakor N. e. m. e. t. b. y. Lajos lelkes elnökele alatt, hol több fontos ügyről, különösen az egyes osztályok elhelyezéséről lesz tárgyalás. E gyűlésen tesz indítványt az iskolászok a presbyteriumhoz a cser-utcai kettős fiiskola betöltését illetőleg is.

Tiszthelyettes úr a templomban. Ez alatt a czim alatt lapunk tegnapi számában közölt eszre vonatkozólag kötelességünk kijelenteni, hogy a mai délelőtti folyamodvány megjelent szerkesztőségünkben az a két tiszthelyettes, a kik vasárnap d. e. a honvédséget az ev. ref. nagytemplomba vezettek, s a leghatározottabban tiltakoztak a nekik imputált nemtelen cselekedet ellen. Szerkesztőségünk megnevezte előttük a hír forrasat, a mit ők tudomásul vettek. — Magunk részéről örömmel vesszük tudomásul a tiszthelyettes urak kijelentését és meggyugvasunkra van, hogy a m. kir. honvédség a vallásos érzés tisztelésében, nem pedig annak megértésében kíván példát adni. — Egyuttal tegnapi közleményünk stylumának mentességére a kifejezések helytelenségére a melyek „miseróls, megparádéróla beszélek a puritán kalvinismus szentelt hajókában: kötelességünk kijelenteni, — hogy azok a felelős szerkesztő tudta nélkül kerültek lapunkba egyik munkatársunk tollából, a ki, mint teljesen róm. kath. legkörben felnevelt egyen, az ev. ref. vallás szertartásaival ismeretlen.

Zsebmetszők. A vásár alkalmából a zsebtolvajok nagy számmal lepik el a vásártér. — Ossze-vissza ügyelenek a vásárló közönség között és lopnak, a kitől csak tudnak, a kihez csak hozzáférhetnek. Tegnapi nap folyamán is derék detektívünk Moskovitz Béla egyiket a másik után csípte el éppen akkor, a mikor azok idegen zsebekben kotorászak. Egyenként fogta el Gyulai Sándorné samsoni, Balogh Julcsa tarján, Nagy Rózsa tisztafüredi, Lakatos Rózál hódmezővásárhelyi, Balogh Eszter tisztafüredi és Rostás Lidi egri illetőségű zsebtolvajokat. A gyönyörű mákvirágokat lezarták s büntetésük kitöltése után haza toloncolják illetőség helyükre.

A 39-es gyalogezred. Házi ezredünk, a derék 39 gyalogezred katonái ma Belényesre érkeztek, a hol egyesültek a nagyváradi és a csabai 101. ezreddel. A három ezred Belényes vidékén, együttesen fog hadosztálygyakorlatokat tartani. A beényesi várban már készen állanak a társzerek, felpakolják rajuk a tisztuladakat, pótkészleteket, elemóziát, italokat, a mikre most mind nagy szükség lesz, mert ilyen hadosztálygyakorlatokon az oláh falvakban aranyt sem kap az éhségtől, szomjúságtól elgyötört katoná valami frissítőt. Belényes vidékeről azután a három ezred Bánffy-Hunyadra megy és csak itt kezdődnek meg a valódi meleg napok, mert itt ki kell tenni magáért minden katonának, hogy a király — a ki jelen lesz a nagy hadgyakorlaton — meg legyen elégedve katonáival.

Az asszony bánata. A színházban is mély halást csiná az ilyen jelenet. Egy menyecske áll a rendőrkapitány előtt. Czedulát kapott, hogy jöjjon fel delután három órára, hát jött azonnal, sőt sietett, minthogy sejtí is, hogy miért hívták. — Hát tudja, hogy miért hívták? — Igenis tudom, haza jön már az én uram Boldizsár József a váci fegyházból; hazajön, mivel kelt az ideje. — Meg két hete hiányzott. — Az asszonynak az arca sugárzik az örömtől. — Még két hét... — De... nem jön haza, vagyis nem jöhet szegény, egyáltalán nem jöhet, mondja a rendőrkapitány, hideg fontolgatással minden szót megnyomva, hogy értsen róla az asszony, akinek egyszer ólomhalvány lesz az arca és sirni kezd olyan hangon, mint akinek a szive szakad meg. — Meghalt?! — Hát csak ezért hívták, hogy tudassák vele a váci fegyház igazgatóságától érkezett halálhírt.

Ki akar bába lenni? Figyelmeztetnek mindazok, kik a nagyváradi m. kir. bábaképzésben az 1895/6 évi téli tanfolyamra magukat állami segély mellett felvétetni óhajtják, hogy a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszteriumhoz czimzett, keresztlevél, esketési, erkölcsi és szegénysegi bizonyítványt nyul-

ellátott folyamodványukat 1895. aug. hó 31-ig alulirt igazgatóságához küldjék be.

Lepisszegett csárdás. Egy oláh legényke het-venkedését következöben írjak nekünk: Akadt egy hely, a hol a csárdást: édes gyönyörűséget, boldogságot vágyt annyi fiatal teremtet-nek kipisszegett. Belényesben történt a klerikusok baján, hogy a csárdást kipisszegett. Aki elmondta ezt a dolgot: román fiu volt; akik táncolták a csárdást: román ifjak voltak, mert magyar nem volt a bálon. Eszünk ágában sincs, hogy sérelmi ügyet csináljunk ebből a dologból. Az egész végre is nem egyéb, minthogy egy csomó román ifju kellemesebnek tartvan a csárdást az ardeánal, ezt táncolta a saját mulatságán, amikor tehát nem udvariaságból, de a saját külön pasziójukból táncolták a magyar táncot. Egy pedig, aki talán nem tudja a csárdást-táncot, kipisszegette azt. Ez semmi egyéb, mint a jó érzés, a finom izlés merő hiánya, amin nem lehet egyébbel tenni, csak sajnálkozni.

Megugrott lovak. Epszein József meszkereskedo kocsisával Budai Istvánnal se történt meg ilyen furcaság. A gyepűszárak derek kezelője valami járában H. Szoboszlóra kocszított. A nagy melegben megszomjazván behajtatott egy nagykocsmá udvarára. Itt aztan a lovak elabrakot tett s ő is falatozni kezdett. Eközben elaludt s mire felébred, nem volt már az udvaron se kocsi, se ló. Nosza föl lett verve erre az eljáróság, csendőrség s hire futott a faluban, hogy cigányok jartak ott, azok költöttek el a lovakat. Mikor azután a nyomozásban már belefáradtak, csak akkor jött am az értesítés Mike Percs községből, hogy ott egy pár lovat és kocsit bitangásban találak. Szevény megremült Budai Istvan ugy megőrült e hir hallatára, hogy nagyjökdeveben ismét emni kért s boldogan es nyugodtan falatozott tovább.

Egy szocialista vezér viszontagságai. Ime kitűnt, hogy Saint-Justin tanai nem idezitenek, sőt meg csak a rendőrség kezétől sem mentenek meg. A ranyos György, a debreczeni szocialisták volt híres vezérnökönak bizonyult be ezen általam kimondott sarkigazság. Története van Aranyos Györgynek, ide szerkesztem tehát, hogy okuljanak belőle elvtársai — ha akarnak. Ott kezdődik Aranyos György viszontagsága, mikor a debreczeni szocialis negyüeseken hirdettet tanai tüzétől elragadtatva, a Papp testverek czegetől, hol szabó segéd volt, 30 frt előleggel megszökött. Sorsa Pestre vitte, hol Galambosné társaságában időzött jó darabig, de elhagyta Pestet, mert ott nem játszhatta a neki megfelelő szerepet, pedig ő ugy érezte, hogy ő nagy dolgokra van hivatva. Oly helyre ment tehát, hol elsőrendű szerepet vihetett Elment Czeledre, hol hamarjában összetoborzott magának 40—50 elvtársat, kikkel az északa csendőrségben egy pinchezhelyiségben tartott titkos összejövetelüket. Ki tudja, mi minden tervek szülemlettek ott meg agyukban, de vegre nem hajthaták, mert egy éjjel a czeledi rendőrség rajuk ütött és vezérüket nyakon csípte. S mit tett a czeledi rendőrség? Aranyos Györgyöt, a nagy szocialista szónokot — mint foglalkozásnekiül csavargót — illetőségi helyére, a Szatmár megyében fekvő Szakácsiba rendelte toloncoltatni. És egy pár nap előtt, mint toloncz látta viszont a nagy szonok Debreczent, azt a várost, hol az ő immar rosszra fordult, de dicősegesen kezdődött pályatere megnyílt. A legrosszabb időben érkezett Debreczenbe, mert Szatmár felé innen csak minden héten csütörtökön van toloncz indítás, s így addig elmélkedhetik a város-haza bortoneban a bourgeois zsnarkosnyak. Elvtársai megnezettek, hogy szeretett Aranyos szónokuk a helybeli börtönben martirkodik, mindent elkövettek, hogy emikhezhessenek vele, azonban ez nem sikerült nekik, csak esténként egy 6—7 óra tájban nézhetik messziről, a mint az ő szeretett elvtársuk s ő pri a város háza előttti tért. Ugy lásztik, rossz idő jár még a szocialistákra is!

Az állam által engedélyezett első magyar osztályorszjatek főügynökséget Anger Gyula Terezkörút 3. sz. a. legmelegebben ajánljuk. (Lásd a hirdetést a mai számban.)

Időjárás. A légnomás délnyugoti és délkeleti Európában kissé emelkedett. E tájkon, — valamint déli Európában a barometer mindenütt 760 mm. fölött van. A minimum Izland körül található, a keleti minimum azonban már elvonulóban van. Deli és keleti Európában az idő derült és szaraz ellenben eszaka és nyugaton kisebb-nagyobb mértékben es. A hőmérsáket eloszlása változatlan. Hazánkban nem volt eső sehósem es ma reggel az ég egész országban felhőtlen. A hőmérséklet ismét emelkedőben van és a nappali órákban megközeleli a 30 C°-ot. Prognózis: Reszben felhős, enyhe idő várható az ország nyugoti részén keves esővel zivatarok.

Gyilkos gyorsvont. Tizenkét holtest a kerekék aitt. Saját tudósítónktól. Megdőbentő rémes szerencsétlenségről értesitenek bennünket a déli órákban. A Debreczenből Budapest fő és szekváros felé robogó

gyorsvontat tizenkét életet oltott ki.

Alig futott ki a széles pályaudvarból, — alig tūnt el egy kissé a láthatárból a gyorsvontat bekövetkezett a borzasztó, és vérfagyasztó szerencsétlenség.

Zugva zakatolva rohant végig a fényes sínpáron a gyorsvontat és a másik pillanathan piros forró vértől párologott a fényes sínpár, piros vértől lett szennyes a zöld gyepvel befutott töltés és rémes halál hörgés, kínos vergődés. Vegyűlt a vonat zugása közé.

A friss piros meleg vér felfreccsent a robogó vonat ablakaira, végig csurgott az üveg táblán, megdőbentve, halálosan megijesztve a vonatban ülő embereket.

A vonat zökkenésétől az ablaktáblára fröccsent vér látásától halálra ijedt embernek eszevesztett rohantak a vészes fékkébez és a másik pillanathan hosszu fűtty hasította át a levegőt.

Az ijedtség még nagyobb lett. Azok, a kik eddig még semmit sem tudtak a szerencsétlenségről, a vonat éles sikoltására ijedten rohantak az ablakokhoz.

Az éles fűtty elhangzása után a vonat hirtelen meglassította futását s rövid pár perc alatt néhány erős döcöczenés után egyszerre megállott.

A mozdonyvezető, vonatvezető, és kalauz mind a vonatot vizsgálta.

Nem kellett sokáig keresni. A mozdony eleje; a hatalmas vastag tömör kerek pirosak voltak a vértől. A első, a második, — a legutolsó kocsi kerekéi végig megfurdótek a vérben.

A remület tető pontra hág. Az utasok az ijedtségtől sáppattan találgatják egymás között az elgázolt áldozatok számát, amikor a mozdonyvezető a hatalmas vastag tömör vértől párologó kerek közüli kihuz — egy líba fejet. —

A rejtely megvolt oldva. A halálsápadt ijedt arcok ismét mosolyra derűnek és vidáman zakatolva indul meg ismét a gyorsvontat Budapest fele.

A 4237 számú órház tulajdonosa pedig ugyanabban a perczen konstátálta szomoruan, hogy a gyorsvontat tizenkét reményteljes libáját gyilkolta le egyszerre.

KARCZOLATOK.

— Innen-onnan. —

Parturint montes, nascitur ridiculus mus. Ez a latin mondas ráhuzható a debreczeni írók, hirlapírók és művészetkedvelők által nagy hűhóval előkészített es alakuló-felbenn levő Otthon-ára.

Összegyűltek, tanakodtak, megverték a nagy dobót, megalakítottak vagy husz bizottságot.

Azóta, ugy az elnökség, mint a nagy csomó bizottság alszik.

Még a csütörtöki estély is, mely pedig arra való lett volna, hogy ott a teendőket előre megbeszéljék, utóbbi időben elmaradt.

En azt tanácsolnám, mind az elnökségnek, mind a bizottságoknak, hogy aludjanak tovább; mert szerintem, ha már a kezdeténél el vesztette a dolgot, nem várhatik az, sem a társadalom egészséges tényezőjévé, sem az írók és hirlapírók oly felette szükséges támaszává.

Ha egyszer nem találják meg azt az egyenes utat, mely a társadalom szívéhez vezet, akkor a nagy hűhó csak egeret s zülhet.

Wlassits, a nagy magán levelező állítólag magán levelet intézett egyik helybeli par-force nagyságos urhoz, ki egy nagy társaságot nyolcz nap alatt 1600 kilométeres uton vezetett keresztül — hogy az 1868 évi XXXVIII t. czikket revizió alá akarván venni, hajlandó volna-e Indiába átrándulni, az ottani híres népiskolai törvény tanulmányozása végett.

Mint halljuk, a kiszemelt bizalmi férfit nem hajlandó a kiküldetést elvállalni, mert keveseli a távolságot. A miniszter által kitűzött idő alatt ugyanis nem tehetne naponta többet, csak 198 kilométer, 785 méter, 9 decziméter, 7 centiméter, 8,5 milliméternyi utat, a mi pedig az ő eddigi haladási sebességével szemben határozott visszaesést jelentene.

Dr. Kola János kir. tanácsos tehát haza jött Marienbadból.

Soványító kurát használt. Hat bizonyosságot is volt rá, mert a program beszéde is nagyon sovány volt, a győzelem meg még inkább.

Ezzel kapcsolatosan — ha már az ő neve került tollam alá — elmondok róla egy érdekes történetet, melyet, gondolom, kevesen tudnak.

Akkor történt az első felvonása a történetnek mikor a városi közgyűlésen a tisztifőjegyzői állást töltötték be.

A kormányártanak tudvaleveleg ő volt a hivatalos jeöltje. Biztosra vett hat megválasztását s otthon d i s z m a g y a r b a felöltözve várta azt a pillanatot, mikor a küldöttség jön tudomására adni, hogy megválasztották.

Jön egyszerre, de nem a deputáció, hanem a mindenesé hírlí adni, hogy megválasztották.

Kölnak szeme fennakad... lába meg-

kad... a hanja elakad, a diszmagyar szegre akasztódik.

Most mikor ellenségei erővel képviselővé jelölték, a választás előtt már nem mert diszmagyart ölteni, csak fekete szalon ruhába öltözött.

Őh bárezt is le kellett volna vetnie.

Bekics G. fáradságot veit magának és irt egy röpiratot, melyben előre megczófolja azt, a mit a nemzetiségiek a brüsseli kongresszuson összehazudnak.

Szerintem kárba veszett Bekics fáradsága, mert vagy el fogják hinni a nemzetiségiek panaszait a brüsseli kongresszuson, vagy nem. Ha pedig nem, ugy a röpirat eo ipso felesleges.

Ha el akarják hinni, Bekics szava gyenge arra, hogy lerontsa azt, a mit any ember megátalkodottan készen lesz állítani.

Nini! Talán megbolondult a budapesti rendőrség.

Hogy tánczolnak... a r. tanácsos öielgeti a közrendőrt a r. fogalmazó a főkapitányt. Ugyan mi lehetette ezeket?

Csak később tudta meg, ezen jelenetet busan szemlélő debreczeni rendőrség, a nagy dinom-dánom, heje-huja okát.

Megvan a posztkiszli tolvajok.

Könnyű nektek — sóhaj fel a debreczeni rendőrség nagy keservvel — mi is megcsipnénk a mi katolikus templomunk kirablóit egy felszárad mulva is — ha feljelentenek.

Rip Rip.

REGÉNY CSARNOK.

Noi amamo.

— Irta Zschokke Henrik —

Fordította: Ifju Móricz Pál.

XIV.

A titok.

— Egész tőrhetően, csak a fejem kicsit kábult válasszta Blondin. De mindenekelőtt magyarázza meg hol vagyok? S miféle ördög játszik velem?

— Hát hol volna, máshol, mint Valerien d'Os Angsban?

— Hát hol a kastélyom? Feleségem? Melfi herczegasszony? Hol vannak szolgaim?

A Chaldäus jóízűen felkaczagott: — Ugy látom, még mindig álmodik. De ne tréfáljon, hanem igya meg ezt a néhány csepp orvosságot, szüksege van rá, ettől erőszodik. Mert biz az már nem tréfa, ha három hónapig mindig alszik az ember. Sok bajom is volt vele. No igya hát, igya már ezeket a cseppeket!

Blondin eleinte vonakodott, de aztán megitta, mivel a Chaldäus nem is akart addig vele beszélni sem. Mint a parázs tűz ugy égette forkát.

— Most mondja hát, beszélt Blondin, hol a herczegné, hol feleségem, hadd menjek hozzá?

— Le Blondin ur, felelte a Chaldäus hidegen, térjen már egyszer észére, hát nem tudja már, hol vagyunk s miért jöttünk ide? S ne nevetesse ki magát, holmi örüit almokkal. Mifele kastélyról, szolgákról, herczegnőről beszél? Pedig inkább még panaszokodhatnék, mert igen sok bajt hozott a nyakamra eszméletlenségével. Különbön annak is maga az oka, mert biztosan elhallgatott valamit. Pedig előre intettem, előre figyelmeztettem a következményekre. Mondja, miért tett így velem?

— Abubeker ur! Ne tréfáljon! kiáltott haragosan Blondin. Hanem mondja inkább, hol találhatom Chames-i régi kastélyomat s Melfi herczegnőt, a feleségemet?

A Chaldäus bosszusan rázta a fejét: — Az egész Franciaországban nincsen Charmes nevű kastély, sem pedig egy Melfi herczegnő. De hát, hogy is ment volna herczegnő csipkekereskedőhöz? Ugyan menjen már! Ha kicsit gondolkozik, beismeri maga is, örült alom az egész.

— De hisz leveleim is vannak Orleans herczegtől, Guimené herczegtől, Nemours herczegasszonytól, sőt — sőt — magától — igen a királytól is!

— Mutasson hát egyet?

Blondin körülnézett. A szalmazsákban hevert, meg pedig ugyanabban az utruhában, melyben Namurból eljött. Megdörzsölte szemét, végig simította homlokát és felugrott. Éppen naplemente volt.

— Mely időtjait vagyunk most? kérdezte. Reggel van, vagy este?

— Este! válaszolta a Chaldäus.

Blondin csak fejét rázta s egész megvult zavardva.

Gondolkozva járt fel s alá a szobában, majd megállott, de hiában kutatót zsebében is, a herczegi hatalomnak sehol sem talála legkisebb jelet sem.

— Micsoda szemfényvesztés ez? tépeldött. Hol vagyok? vagy hol voltam? De az, már még sem hiteti el velem, hogy egy negyed esztendeig álomban, mindennap ettem, ittam aludtam, és ismét felkeltem?

(Folyt köv.)

eska gubáival, lópokrócczal le... nem kísérték a városházá... is rajosan, de egy vén czi... úres butykossal leszeladt egy... megöltötte azt ujra. A va... remélhetőleg folytatása kö... létai ut szélén a város

ant a habokban.

történet egy hamis férjéről. —

Debreczen, aug. 13.

szoda. Száz és száz hóféhér... rózsa-sít-ott érdeesen re... föl a fodros hullámok közüli... gyos szelő irgykedve csap... enyha a szöke hullamfodrok... k sarokba, komoly mamák ve... az üldözött Széless Adorjánt... ás lányok tracscolnak Bé... gy hadnagyoeskával lovasi

vigságos apró nép lubiczkol... zret, övek az uszoda. A trac... rome-stori vezényelő öszszolvá... hangba, mely egyszerre elhal... p szöke asszony kilép az egyik

Mucus!

nyen későn?

Pepid?

ot mar Bartfaról?

est?

ált neki?

és valsmít?

gy dű a szapora kérdés a szép... gyezően tamaszodik a karfa... kérdés-nél lehu az egyik... ramit.

basadekán átszűrődő nap-u... on az a szép kis jószág s álta... al ki az ajkakra.

ota az én Pepim! s az asszony... me végig fut az asszony és lany... tekintet oda van tapadva arra... ké az asszonyfejre, picizny kézre,

ól reszdekve mutatja azt a... kis jószágot.

gyűri!

darab!

antkövek benne!

as fiu a te Pepid!

abban dobog föl az asszonyka... kető kezében megsiklik a tűn... mi.

pillanatban egy alig észreve... a víz tükren s a gyűrü fölött... a vízfodrok. Mindössze egy gőn... hadt pillanatra ott, hol az ara... zelte melyében a habokat... mas sikoly rezgett az at uszo...

gy Pepim! Nehéz könyecsepp... ol a fekete szempárból. Szívén... halom s nem lehet megvigasz...

gőzfürdőben Pepi ur meg épen... illegének nagy vigan:

ai holgyecske gyémántos gyűrűt... volna a mi szerelmünk örök... grand Magazinból hozattam egy... os utánvetellel. Ő nagysága im... mbebe kaczagot s én azt hit... balok. A kis hamis Hanem lán... em meg ezt a gyűrűt sem tartja

P. A.

Tájékoztató.

égi hivatalos órák: d. e. 8—12-ig.

viszadására a szerkesztőség nem... jnyk t munkatársainkat és mind... roit dologt küldenek be hozzánk... csak az egyik oldalára írjanak.

egyesület „Otthon” a keresk... ban.

olvasóterem a nyári szünidő alatt

a kollegiumban, a nyári szünidő

edennap este 8-tól a „Koroná”-ban.

hivatalos órák: a segéd-és ke... d. e. 8—12-ig. d. u. 2—6 óráig tar... tató-kiadó-hivatal és az irattár a... tásokat ad hétköznapokon d. e.

ra közt: vasárnapokon és ünne... 9—11 óra közt: Felülvizsgálati

gyalásai szerdán, vagy ha szerda... tőkötön tartatnak meg. Jegyzői

ky házban d. e. 9—11 s d. u. 2—4... on d. e. 10—11 óráig van nyitva.

lje az iratokat d. e. 9 és d. u. 3

rvényszéknél jegyzőiroda nyitva

3—5 óra közt, vasárnap és ünne... óra közt. Gyűjtőszekrényből a be... kétköznapokon d. e. 12 és d. u.

on d. e. 11 órakor.

ni kir. járásbírósg szóbeli ke... et és nyilatkozatokat fölvesz köd... d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelen... rdán.

rgite fürdőben vasár- és ünne... -3 óráig.

tszai ág. evang. egyházkerület

31. Javító vizsgálatok az ev. ref.

VASUTI MENETREND.

1895. május hó 1-től.
(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debrecenből indul:

Budapest-felé	gyorsvonat reggel	8 ó. 40 p.
Budapest-Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány-Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden déli	12 ó.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár-M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolc-Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolc-Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs-S.-A.-U.-Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-Bössörmény-B.-Szt.-M. felé máv-ról reggel		5 ó. 48 p.
	vásártérről	6 ó. 04 p.
	máv-ról	délután 3 ó. 57 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel		5 ó. 00 p.
	vásártérről	5 ó. 13 p.
Ohat-Köcs-Polgár felé máv-ról d. e.		4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u.	4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.		4 ó. 17 p.
¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.		
²⁾ Közvetlen kocsik jun. 15-től szept. 15. Kassára		
³⁾ Közvetlen kocsik Miskolcra át Budapestre.		

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p. sz. v. este	8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 p. reggel	5 ó. 45 p.

Budapestről-Debrecenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
a 2 ó. 40 p. sz. v. (Püspökladányig)	9 ó. 15 p.
gy. v. átszállással este	

Debrecenbe érkezik:

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
	éjjel	7 ó. 41 p.
N.-Várad-P.-Ladány	reggel	2 ó. 40 p.
Gsak P.-Ladánytól	reggel	4 ó. 55 p.
M.-Sziget-Szatmár felől	reggel	7 ó. 50 p.
	délután	12 ó. 16 p.
	este	10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról	este	7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolc felől ¹⁾	reggel	8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolc felől	este	7 ó. 40 p.
B.-Sz.-M.-H.-Bössör. felől vásártérre reggel		8 ó. 09 p.
	máv-ra	9 ó. 17 p.
	vásártérre	este 6 ó. 35 p.
	máv-ra	este 6 ó. 41 p.
F.-Abony felől vásártérre délután		5 ó. 21 p.
Füzes-Abony felől r. felől vásár		5 ó. 30 p.
	m. á. v.-hoz	5 ó. 30 p.
Ohat-Köcs-Polgár	vásártérre reggel	7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz	3 ó. 18 p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u.		3 ó. 18 p.

¹⁾ Közvetlen kocsik Bp-ről Miskolcra át.
²⁾ Közvetlen kocsik (jun. 15-től szept. 15.) Kassáról.

Felölteszerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond.**
Lapkiadó: **Erdélyi István.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Bérbeadó vagy eladó tanya föld.

47 katasztr. hold szántó föld, gyümölcsös kerttel és gazdasági épületekkel bérbeadó vagy eladó. Eladás csak jó árért, de legkedvezőbb fizetési módzatok mellett. — Bővebbet Budapest, II. ker. Iskola-utca 18. **Dragota Csorba Tekla** tulajdonosnál. 325.

Légmentes záros,

ugyszinte: **angol befűző üvegeket,** a melyek **elpanasztól mentesek** darabját már **2 krajczárért,** tuczatját **20 krajczárért** szállítja

Ifj. Pájer József
üveges és porcellán üzlete
290.) **Debreczenben.**

Hirdetéseket jutányos áron fogad el a **„DEBRECZEN“** kiadóhivatala Csanak-ház 1828. sz.

ANGER GYULA

Budapest, VI., Teréz-körút 3. sz.
Az államtól engedélyezett

első magyar sorsjáték
vezér-főügynöksége.

A budapesti ezredéves kiállítás alkalmával 100,000 sorsjegy 31,499 két osztályban beosztott nyereménynel és egy jutalommal.

Legnagyobb nyeremény 1.000.000 korona.
a legkedvezőbb esetben

I osztály.	II osztály.
Egy sorsjegy ára 40 korona.	Egy sorsjegy ára 40 korona.
I. osztályu nyeremények	II. osztályu nyeremények
Huzás 1895. október 16—19-ig.	Huzás 1895. december 6—14-ig.

nyeremény korona	korona	korona	korona
1 a 80000	—	80000	1 jutalom 600000
1 a 60000	—	60000	1 400000
1 a 40000	—	40000	1 200000
1 a 30000	—	30000	1 100000
1 a 20000	—	20000	1 50000
1 a 15000	—	15000	2 a 20000
1 a 10000	—	10000	2 a 15000
2 a 8000	—	16000	2 a 10000
8 a 4000	—	32000	4 a 10000
10 a 2000	—	20000	10 a 8000
13 a 1000	—	13000	27 a 6000
100 a 400	—	40000	100 a 2000
860 a 200	—	172000	200 a 1000
9000 a 80	—	720000	1150 a 200
10000 nyeremény összesen	1268000		20000 a 100
			21499 nyeremény és 1 jutalom

E sorsolás sorsjegyei ajánlatnak és szétküldetnek következő hivatalos árak mellett ¹⁾ sorsj. 20 frt, ¹⁰⁾ sorsj. 2 frt, ¹⁰⁰⁾ sorsj. 1 frt.
Mindkét osztályhoz: ¹⁾ sorsj. 40 frt, ¹⁰⁾ sorsj. 4 frt, ¹⁰⁰⁾ sorsj. 2 frt.

Minden bel- vagy külföldről érkező megrendelés pontosan eszközöltetik.
Rendeléseknél pontos címadatak kéretnek. Befizetések postautalvány útján.
Huzáslajstromok és postadíj 40 kr. mindkét osztályért.
ANGER GYULA,
Budapest Teréz-körút 3. szám.

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FŐTÉR 1828. SZ. A CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen ujjonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat: takarékpénztári, kereskedelmi üggyévi és községi nyomtatványokat. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.	KÉSZIT: Gyászjelentéseket, háli- és lakodalmi meghívokat. ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT, TANCRENDEKET és ÉTLAPOKAT. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.
---	---

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánk, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a **„DEBRECZEN“**, és a szintén elterjedt **„DEBRECZENI HIRADÓ“** is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Hirdetések a **„DEBRECZEN“** czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET, bor- és rum-vignetteket, falragaszokat, MINDENMÉ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.	POLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással jutányos árakon. Bíróági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.
--	--

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán külföldre
Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 5 „
Negyedévre . . . 2 „
Egy hóra . . . 1 „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden jog fenntartva van.
A szerkesztőségbe küldendő leveleknek nem tartozik visszatérítés.
Előfizethető helyben:
Teleki K. Lajos könyvtároskodó és a kiadóhivatalban. (Főtér 1828. sz.)

A magyar állam brüsseli intercongressus

Az a nemes go is egészen egy évtiz zott meg, hogy t. i. gok törvényhozó te tagjai a népek köz megbeszélése, főleg nemzetsorvasztó ré misítése s az örök b évenként összejövet lamentaris congressu a nemes gondolat remni áldásos gyüm

A congressus, tarius, egoista közgo rajongók ártatlan, c diskurálgatásának megvonta tőle a kö gát: kezd nagyon tényezővé válni.

Évről-évre érez különböző nemzetek fi kezéséből a népek áldás és haszon, s távol jövő édes álma a congressus legfőbb lános lefegyverzés kénék a megvalósít lenül igaz, hogy ne a nélkül, hogy a congressus működés annak a jövődő n tostitásához, habár egyengetése, az épít sa, s az alapozás jában is.

Az interparlan ezen üdvös munkát kötelezi a föld kerek De nincs talán zet sem, a melyet a zeltség akkora mért ra a congressus irá gyar nemzetet, a m most már másodizb

A „DEBRECZENI HIRADÓ”

A MEG
— G
A szürkület s
Az erdőben s
Damon ott ül.
Zengett a szir
Ó, la . . . la . . .
Magához vont
S oly édesen
Es én mondan
S szót ajkán
Ó la . . . la . . .
Oh, azóta ninc
Örömöm is e
Es fülemben e
Azt a régi ze
Ó la, la, ralia
németből

Juon és

Irta: Ta
— A Debrecze
Ha N. B.-tól ész mentén felfelé halad után egy kis rozzant oldálán s ha megtekin lalni, vajjon a hegy e vagy pedig e viskó az hegyet támaszta! ?
Különben igen Egyik oldalról magas